

„Érezzük a másik embert, akkor nem hiába jöttünk” – kívánta Márkus Mihály nyugalmazott püspök a Csillagpont résztvevőinek. A keddi esti megnyitón felolvasták Schmitt Pál köztársasági elnök üzenetét, majd a nyitó istentisztelet közepén eleredő eső a szabadtéri Nagyszínpad elől tető alá kényszerítette a résztvevőket.

A Csillagpont Band zenéje hívott mindenkit a Nagyszínpadhoz este hétre, ahol hamarosan kezdetét vette a találkozó hivatalos megnyitója. Elsőként Schmitt Pál levelét olvasták fel, aki a Példabeszédek könyvéből vett Igével köszöntötte a fiatalokat: „Az ifjaknak ékessége az ő erejük...” (Péld 20,29) Mint írta, személyesen is részt akart venni a Csillagponton, de hivatali teendői megakadályozták ebben. Az államfő szerint a reformátusok mindig is élen jártak a nemzeti összetartozás kifejezésében, ennek kapcsán külön üdvözölte a határon túli táborozókat. Felhívta a figyelmet a vallás kettősségére: „a hit a legszemélyesebb közügy, vagy fordítva: a leginkább közösségi magánügy”. Úgy véli, a Csillagpont kifelé is üzenetet hordoz: azt, hogy a hitüket megélő keresztyének egy jól működő társadalom építőkövei.

Ezután Tata alpolgármestere, Horváth Lóránt köszönte meg a szervezők kedvességét, akik a környék lakóinak postaládájába egy-egy papírszívet dobtak a közelmúltban. Mint mondta, ez a találkozó értéket teremt és példát mutat a városnak. Azt kívánta a fiataloknak, legyen számukra ez a hét lelki feltöltődés és kedves emlék. Márkus Mihály, nyugalmazott püspök emlékeztetett azokra az emberekre, akik kétszáz éve angolkparkot, és akik hatvan éve olimpiai edzőtábort létesítettek Tatán, és akik nélkül idén nem lehetne a Csillagpont ezen a helyszínen. A tatai

lelkipásztor azt hangsúlyozta, azért kár eljönni a táborba, hogy jól érezze magát az ember. Ehelyett azt kívánta mindenkinek, járják át őket az érintések.

A megnyitó istentiszteleten a Tatai Református Gimnázium diákjai szolgáltak énekkel, majd Soós Szilárd hirdetett igét a Márk 1,40-44 alapján. „Megtisztulni, gyógyulni jöttünk ide” – mondta. Ahogy a leprást kirekesztették, megfosztották emberségétől, úgy mi is egy embertelen világban élünk. Jézus azonban vissza tudja és akarja adni emberségünket. A döntés joga azonban a miénk: merünk neki kiszolgáltatottak lenni? Sajnos gyakran inkább elviseljük a szenvedést, minthogy elfogadjuk őt társnak egy életre. Jézus még a leprást is elfogadta, nem szabta feltételekhez a szeretetét, meggyógyította. A mi életünket is meg tudja változtatni, mondta Soós Szilárd, s küld, hogy mutassuk meg az embereknek ezt a változást.

Az eleredő eső félbeszakította a prédikációt, a szervezők a Kisszínpadhoz és az Étkezőcsarnokba irányították az embereket, az istentisztelet ezen a két helyszínen folytatódott párhuzamosan, Soós Szilárd mellett Százvai László hirdette Isten Igéjét. Az alkalmat imameditáció és dicsőítés zárta.

Feke György, fotó: Kalocsai Richárd